

Aliye Rahsan Karabetca
İstanbul Kültür University
r.karabetca@gmail.com

Sedef Sav
İstanbul Kültür University
sav.sedef@gmail.com

Anàlisi de la memòria i la cultura a partir de la façana arquitectònica: el *Facadism* en el barri de Beyoğlu

Resum: Istanbul posseeix una textura històrica rica en arquitectura, cultura i memòria, que es veu en molt poques metròpolis. Aquesta ciutat, que ha patit molts canvis per motius socials, polítics i culturals, ha començat a perdre dia a dia els seus molts i importants valors. La raó més gran és que la ciutat és culturalment vibrant, per la qual cosa es desitja transformar-la en una font d'ingressos polítics. No obstant això, cal determinar i aplicar solucions que reforcen la situació actual d'Istanbul en el seu conjunt i garantiscuen la seua continuïtat sobre bases sòlides. En aquest estudi es considera com a zona pilot el districte de Beyoğlu, una de les rares regions en les quals aquesta riquesa ha sobreviscut fins als nostres dies. El primer objectiu d'aquest estudi és determinar les raons i propòsits de les reconstruccions innecessàries dels edificis històrics situats en Beyoğlu, allunyats del seu aspecte original, l'anomenat "*Facadism*." El segon objectiu d'aquest estudi és identificar els canvis realitzats en les façanes en termes de cultura i memòria i proposar suggeriments mitjançant l'ús de la fotografia, la revisió de la literatura i l'anàlisi amb mètodes de collage. En l'estudi, tres dels quatre edificis seleccionats estan situats al carrer İstiklal, i l'altre al carrer Siraselviler, dos llocs en els quals s'aprecia més clarament la ràpida transformació estructural/arquitectònica de la identitat en els últims 15-20 anys. Com a resultat d'aquest estudi, s'ha determinat que les funcions dels edificis històrics s'estan degenerant. Les seues façanes només es conserven com a màscares, i la memòria arquitectònica es degrada d'aquesta manera.

Paraules clau: *Facadism*; Beyoğlu; memòria; cultura; arquitectura; història

Examination of memory and culture based on the architectural facade: *Facadism* at Beyoğlu district

Abstract: Istanbul owns a historical texture rich in architecture, culture, and memory, which are seen in very few metropolises. This city, which has undergone many changes due to social, political, and cultural reasons, has begun to lose its many important values day by day. The biggest reason for this is that the city is culturally vibrant, so that it is desired to be transformed into a source of political income. However, solutions that will strengthen the current situation of Istanbul as a whole and ensure its continuation on solid foundations should be determined and implemented. In this study, Beyoğlu district is considered as the pilot area, one of the rare regions that this wealth has survived to the present day. The first aim of this study is to determine the reasons and purposes for the unnecessary reconstructions of historical buildings located in Beyoğlu, far from their

original look, so-called *facadism*. The second aim of this study is to identify the changes made on the facades in terms of culture and memory and propose suggestions by using photographing, literature review, and analysis with collage methods. In the study, three of the selected four buildings are located on İstiklal street, the other one on Siraselviler street, two places where the rapid structural/architectural identity transformation in the last 15-20 years can be seen most clearly. As a result of this study, it has been determined that the functions of historical buildings are being degenerated. Their facades are only kept as masks, and the architectural memory is devolved in this way.

Keywords: *Facadism*; Beyoğlu; memory; culture; architecture; history

Análisis de la memoria y la cultura a partir de la fachada arquitectónica: el *Facadism* en el barrio de Beyoğlu

Resumen: Estambul posee una textura histórica rica en arquitectura, memoria y cultura, como muy pocas otras metrópolis. Esta ciudad, que ha protagonizado numerosos cambios debido a razones sociales, políticas y culturales, ha empezado a perder muchos valores importantes paulatinamente. El motivo fundamental de todo esto es que la ciudad es culturalmente vibrante y ello conlleva que muchos quieran transformarla en una fuente de beneficio político. Sin embargo, es necesario elaborar e implementar soluciones que fortalezcan la situación actual de Estambul como un todo y que asegure su continuidad sobre unas bases sólidas. En este estudio, el distrito de Beyoğlu servirá de área piloto, ya que es una de las pocas zonas en la que esta riqueza ha llegado hasta nuestros días. El primer objetivo de este estudio es determinar las razones y motivos para la innecesaria reconstrucción de edificios históricos localizados en Beyoğlu muy lejanos de

su configuración original, catalogable por tanto de fachadismo. El segundo objetivo de este estudio es identificar los cambios realizados en dichas fachadas en términos de cultura y memoria, y aportar sugerencias mediante fotografías, revisión de bibliografía y análisis mediante collage. En este estudio, tres de los cuatro edificios seleccionados están en la calle İstiklal y el cuarto en la calle Siraselviler, dos lugares en los que la rápida transformación de la identidad a nivel estructural y arquitectónico en los últimos 15 o 20 años puede verse más claramente. Como resultado de este estudio, se ha comprobado que las funciones de los edificios históricos han sido pervertidas. Sus fachadas se mantienen sólo como máscaras y la memoria arquitectónica está, consecuentemente, perdida.

Palabras clave: Fachadismo; Beyoğlu; memoria; cultura; arquitectura; historia

Examen de la mémoire et culture fondé sur la façade architecturale : façadisme au district de Beyoğlu

Résumé : Istanbul possède une texture historique riche en architecture, mémoire et culture, comme très peu d'autres métropoles. Cette ville, protagoniste de nombreux changements dus à des raisons sociales, politiques et culturelles, a commencé à perdre peu à peu beaucoup de valeurs importantes. La raison fondamentale de cela est son caractère culturellement vibrant, ce qui comporte que beaucoup veillent la transformer en une source de profit politique. Cependant, il faut élaborer et mettre en œuvre des solutions renforçant la situation actuelle d'Istanbul en tant qu'ensemble et qui soient capables d'assurer sa continuité sur des fondements solides. Dans cette étude, le district de Beyoğlu servira de zone pilote, puisqu'il s'agit d'une des rares zones qui ont transmis cette richesse jusqu'à nos jours. Le premier objectif de cette étude est de déterminer les raisons de la reconstruction inutile de bâtiments historiques localisés à Beyoğlu et très éloignés de leur configuration originelle,

ce qui est catalogué donc de façadisme. Le second objectif de cette étude est d'identifier les changements réalisés sur ces façades en termes de culture et de mémoire, et d'apporter des propositions moyennant des photos, d'une révision de bibliographie et d'une analyse sur collage. Trois des bâtiments choisis dans cette étude se trouvent dans la rue İstiklal, et le quatrième dans la rue Siraselviler : deux endroits où l'on peut voir plus nettement la rapide transformation de l'identité au niveau structural et architectural des dernières 15 ou 20 années. Le résultat de cette étude constate que les fonctions de ces bâtiments historiques ont été perverties. Leurs façades sont maintenues uniquement en tant que des masques, et par conséquent la mémoire architecturale a été perdue.

Mots-clés : Façadisme ; Beyoğlu ; mémoire ; architecture ; histoire

Introducció

Sens dubte, la cultura basada en la tradició i la memòria social són els factors que més contribueixen a la formació de la identitat urbana. Si aquesta memòria social es basa en una sòlida educació i formació, s'espera que la identitat urbana en desenvolupament siga contínua i permanent en aquest context. Beyoğlu és un dels assentaments més antics d'Istanbul va obtenir d'aquesta manera una important identitat urbana. No obstant això, amb les negativitats que s'han desenvolupat amb el temps, Beyoğlu va perdre la seua textura arquitectònica i la seua cultura en termes espacials, urbans i sociològics. La força de la relació entre l'espai i la memòria s'afebleix a causa d'aquestes negativitats i comença a desaparèixer després d'un temps. Per què són tan importants la memòria i la cultura en la formació de la identitat urbana? Poden les similituds/diferències entre la memòria i la cultura afectar positivament o negativament a l'aparència d'un espai? Un dels objectius d'aquest estudi és buscar respostes a aquestes preguntes en termes de *Facadism*.

En el diccionari de l'Associació de la Llengua Turca, la *memòria* es defineix com *el poder de retenir conscientment les experiències, els temes apresos i la seua relació amb el passat en la ment, el repertori, la ment*. En molts recursos, la memòria es defineix generalment com la capacitat d'emmagatzemar la informació apresada en moltes fonts i recordar-la quan siga necessari (Bellek, Türk Dil Kurumu).

Segons Bilgin (2007), la memòria és la capacitat d'emmagatzemar i recordar coses que deixen petjades en la consciència humana. Gràcies a aquesta capacitat, els éssers humans s'acumulen i milloren (Bilgin, 2007).¹ Gràcies a la memòria, les experiències i els coneixements adquirits poden transmetre's a les generacions futures.

La *cultura* es defineix com el conjunt de tots els valors espirituals i materials creats dins del procés de desenvolupament històric i social i les eines utilitzades per a construir-los i transmetre'ls a les següents generacions, mostrant la mesura del domini humà sobre el seu entorn natural i social (Kültür, Türk Dil Kurumu). És possible explicar la relació entre

Introduction

Undoubtedly, tradition-based culture and social memory are the factors that make the most significant contribution to the formation of urban identity. If this social memory is based on a solid education and training, it is expected that the developing urban identity will be continuous and permanent in this context. Beyoğlu, one of the oldest settlements in Istanbul, is an example that gained an important urban identity in this way. However, with the negativities that have developed over time, Beyoğlu lost its architectural texture and culture in spatial, urban, and sociological terms. The strength of the relationship between space and memory weakens due to these negativities and starts to disappear after a while. Why are memory and culture so important in the formation of urban identity? Can the similarities/differences between memory and culture positively or negatively affect the appearance of a space? One of the aims of this study is to seek answers to these questions in terms of facadism.

In the Turkish Language Association dictionary, *memory* is defined as *the power to retain experiences consciously, learned subjects and their relation to the past in the mind, repertoire, mind*. In many resources, memory is generally defined as the ability to store learned information in many sources and recall it when needed (Bellek, Türk Dil Kurumu).

According to Bilgin (2007), memory is the ability to store and remember things that leave traces on human consciousness. Because of this ability, humans accumulate and improve themselves (Bilgin, 2007).¹ Due to the memory, the experiences and gained knowledge can pass on to future generations.

Culture is defined as the whole of all spiritual and material values created within the historical and social development process and the tools used in building and transmitting them to the next generations, showing the measure of human dominance over their natural and social environment (Kültür, Türk Dil Kurumu). It is

la cultura i la memòria; la cultura té les seues arrels en la tradició, i la memòria recorda constantment a la societat aquestes tradicions. Aquesta anamnesi pot experimentar-se en diferents dimensions, tant socialment com individualment. En aquest context, la memòria arquitectònica és una anamnesi social i pot oferir diverses oportunitats espacials per a sobreviure a la cultura. La formació de la identitat urbana per aquest mitjà resulta d'una profunda relació entre cultura i memòria. La identitat urbana pot variar en funció del seu entorn i de la població.

La ciutat cosmopolita, el barri de Beyoğlu d'Istanbul, que destaca per la seua identitat arquitectònica, és un assentament desenvolupat amb cultura i memòria i té un alt impacte històric i sociològic en la societat. Els no musulmans i els estrangers van exercir un paper essencial en el desenvolupament del districte. Beyoğlu es va desenvolupar i va millorar al llarg dels anys. A causa de raons polítiques (incidents del 6-7 de setembre, impost sobre el capital especialment per als no musulmans, etc.) (İnal, 2012, p.13), el seu desenvolupament va retrocedir; es va deteriorar, i va perdre la seua antiga cultura i es va convertir en un districte de vida completament diferent (Autor i coautor, 2019).

El millor lloc per a veure aquest canvi és el mundialment conegut districte de Beyoğlu en termes de turisme, economia i sociologia. A causa d'aquestes característiques i a l'alt índex d'ingressos polítics del districte, s'han fet canvis arquitectònics i estructurals essencials en molts edificis històrics. El mètode més extens utilitzat per a fer aquests canvis és l'anomenat *Facadism* conegut com a acció estructural. L'acte de conservar una o diverses façanes d'edificis històrics i eliminar els interiors, restaurar la façana i realitzar una construcció totalment diferent es defineix com *Facadism* (Korumaz i İmamoğlu, 2019, p.3206).

Encara que al principi sembla una aplicació important i necessària, suposa grans intervencions en el context, l'estàtica i el disseny de l'edifici; en la majoria dels casos, es demoleixen les parts interiors de l'edifici (Korumaz i İmamoğlu, 2019, p.32067). Un dels exemples més rellevants d'aquest mètode en Beyoğlu és el centre comercial Demirören, conegut amb el seu antic i principal nom de Deveaux Apartments (Figura 1).

possible to explain the relationship between culture and memory; culture takes its roots from tradition, and memory constantly reminds the society of these traditions. This anamnesis can be experienced in different dimensions, both socially and individually. In this context, architectural memory is social anamnesis and can offer various spatial opportunities to survive the culture. The formation of urban identity by this means results from a deep relationship between culture and memory. Urban identity may vary according to its environment and the population.

A cosmopolitan city, İstanbul's Beyoğlu district, which stands out with its architectural identity, is a settlement developed with culture and memory and has a high historical and sociological impact on society. Non-Muslims and foreigners played an essential role in the development of the district. Beyoğlu developed and improved over the years. Due to political reasons (September 6-7 incidents, capital tax especially for Non-Muslims, etc.) (İnal, 2012, p.13), its development regressed; deteriorated, and lost its old culture and turned into a completely different living district (Author and Co-Author, 2019).

The best place to see this change is world-renowned Beyoğlu district in terms of tourism, economy, and sociology. Due to these features and the high political income rate of the district, essential architectural and structural changes have been made in many historic buildings. The most extensive method used to make these changes is called "facadism" known as structural action. The act of preserving one or more facades of historic buildings and removing interiors, restoring the facade, and realizing an utterly different construction is defined as "facadism" (Korumaz and İmamoğlu, 2019, p.3206).

Although it seems to be a significant, and necessary application at first, it means major interventions in the context, statics and design of the building; mostly, the interior parts of the building are demolished (Korumaz and İmamoğlu, 2019, p.32067). One of the most important examples of this method in Beyoğlu is Demirören Mall, known as its old and primary name Deveaux Apartments (Figure 1).

Figura 1. Antic apartament Deveaux (esquerra). Centre Comercial Demirören (dreta). Font de la foto: Autor
 Figure 1. Left. Former Deveaux Apartment. Right, Demirören Shopping Mall (Photo Source: Author)

Aquest edifici, que s'estima que va ser construït a la fi del segle XVIII, va ser una obra arquitectònica essencial més coneguda per albergar una cultura de molt alt nivell. Lamentablement, Deveaux ha patit importants canvis al llarg del temps i va ser destruït per un incendi en 1950; en el seu lloc es va construir una estructura de formigó armat (Arkitera, 2011).

En 1980, el propietari del centre comercial va comprar les parcel·les, inclòs aquest edifici de formigó, i en el seu lloc es va construir l'edifici de formigó armat de la figura 1. Encara que la façana del nou edifici pot semblar molt similar a la de l'apartament Deveaux, es pot veure fàcilment que té un efecte fred i maldestre que s'allunya de l'impacte original de l'antic edifici. Aquest únic exemple mostra l'efecte de la cultura i la memòria en les obres arquitectòniques i com aquest efecte s'ha vist afeblit pel *Facadism* esmentat. Encara que el *Facadism* pot exercir un paper important en la salvació de l'edifici, també pot conduir a la deterioració de les característiques dels edificis històrics i a canvis radicals en les seues funcions, la qual cosa altera directament la cultura del barri i fa perdre el seu valor històric.

This building, which is thought to have been built at the end of the 18th century, was an essential architectural work best known for hosting a very high-level culture.

Unfortunately, Deveaux has undergone significant changes over time and was destroyed by a fire in 1950; a reinforced concrete structure was built in its place (Arkitera, 2011).

In 1980, the shopping mall owner purchased the parcels, including this concrete building, and the reinforced concrete building in Figure 1 was built

instead. Although the facade of the new building may look very similar to the facade of the Deveaux apartment, it can be easily seen that it has a cold and clumsy effect away from the original impact of the old building. This single example shows the effect of culture and memory on architectural works and how this effect has been weakened by the facadism mentioned. Although facadism might play a significant role in saving the building, it can also lead to the deterioration of the characteristics of historical buildings and radical changes in their functions, which directly alter the culture in the district and cause to lose its historical value.

Metodologia i objectiu de l'estudi

El marc de l'estudi es basa en l'anàlisi dels edificis històrics seleccionats analitzant la seua situació passada i actual, com han evolucionat fins a l'estat actual i l'impacte dels edificis històrics en la memòria cultural de la societat. Es va utilitzar un estudi fotogràfic i la tècnica del collage per a analitzar els edificis seleccionats definint la seua situació antiga i actual tenint en compte el *Facadism* i la memòria cultural. La profunda revisió de la literatura sobre el *Facadism* i els edificis seleccionats també va contribuir de manera important a aclarir el tema principal de l'estudi.

Aquest estudi s'ha dut a terme per a destacar la importància de l'impacte dels edificis històrics en la cultura i la memòria de la societat, i per a debatre les intervencions que garanteixen la sostenibilitat de només les façanes, quan els interiors d'aquests edificis es destrueixen totalment o parcialment en nom de la conservació. Les relacions funcionals en els edificis, els enfocaments de disseny per al *Facadism* i la investigació sobre els perfils dels usuaris són altres criteris considerats per a arribar a una conclusió. Un altre objectiu és destacar que el perfil de l'usuari al qual es dirigeixen les funcions aportades a aquestes estructures, que han patit importants modificacions, ha canviat simultàniament. L'estudi també subratlla que les ubicacions d'aquests edificis varien en el context de la memòria i la cultura, ja que els interiors que tenen, serveixen a la cadena de consum ràpid més que a les característiques dels edificis i la seua importància històrica.

És important explicar per què s'han seleccionat aquests edificis concrets entre altres del carrer İstiklal. En primer lloc, cal especificar que el carrer compta amb molts edificis modificats pel *Facadism* o abandonats a la seua sort. No obstant això, en l'última dècada, aquests quatre edificis són els que s'han enfrontat als majors canvis a causa de la tècnica del *Facadism*. El primer exemple és el Circle D'orient, el primer club comunitari construït per a les persones importants que vivien en el districte de Beyoğlu. És l'edifici més llarg del carrer, que es va enfrontar als majors canvis en la façana i a l'interior. El segon exemple, la posada Narmanlı, va ser el primer edifici d'una ambaixada construït en aqueixa regió i va

Methodology and aim of the study

The frame of the study is based on the analysis of the selected historical buildings analyzing their past and current situation, how they have evolved into the present condition and impact of historical buildings on the society's cultural memory. Photographic survey and collage technique were used to analyze the selected buildings defining their old and present situations considering facadism and cultural memory. Profound literature review on facadism and the selected buildings also made an important contribution on clarifying the main theme of the study.

This study has been carried out to emphasize the importance of the impact of historical buildings on the society's culture and memory, and to discuss the interventions ensuring the sustainability of only the facades, where the interiors of these buildings are entirely or partially destroyed under the name of conservation. Functional relationships in buildings, design approaches for facadism, and research on user profiles are other criteria considered to reach

a conclusion. Another aim is to emphasize that the user profile addressed by the functions brought to these structures, which have undergone significant modifications, has changed simultaneously. The study also underlines that the locations of these buildings vary in the context of memory and culture, as the interiors they have, serve the fast consumption chain rather than the characteristics of the buildings and their historical importance.

It is important to explain why these specific buildings have been selected among others on the İstiklal street. First, it must be specified that the street has many buildings either changed by facadism or left to their own destiny. However, in the last decade, these four buildings are the ones which have faced the major changes due to facadism technique. Also, these buildings have special characteristics that put them forward for this study; the first example Circle D'orient was the first community club constructed for important people living in Beyoğlu district. It is the longest building on the street which faced the largest façade and interior changes. The second example

tindre la restauració més incompatible, sobretot al pati posterior de l'edifici. El tercer exemple va ser l'Apartament Hasan Bey, on la façana no va canviar molt, però l'interior va ser destruït per a reemplaçar els pisos addicionals amb una tècnica estructural diferent; es va utilitzar una cimentació de formigó armat. L'últim exemple, el Teatre Estatal de Taksim, va ser el primer que es va construir a partir d'una enorme estructura d'acer addicional en la part superior de l'edifici principal, arruïnant el seu aspecte arquitectònic i la seua funció principal.

A més, són els edificis icònics més populars pels seus estils arquitectònics, els seus propietaris, les seues funcions i els seus sensorials processos de restauració i aplicacions. De la mateixa manera, el seu paper en la comunitat és considerablement major que el d'uns altres.

L'efecte de les façanes dels edificis històrics en la memòria social i la cultura

Els edificis històrics tenen valors segons les seues funcions; poden diversificar-se en històrics, culturals, estètics i de memòria social. No obstant això, cal discutir les tècniques de *Facadism* que s'apliquen per a conservar aquests valors i protegir els edificis adaptant-los a les condicions canviants. Perquè darrere d'aquestes tècniques s'aconsegueixen àmbits nous i més amplis en lloc de preservar els existents (Korumaz i İmamoğlu, 2019, p.3207). Nombrosos estudis i investigacions demostren que aquestes estructures, que afecten i guarden tant la memòria arquitectònica com la cultura, han de ser modificades en funció dels interessos econòmics i polítics; així i tot, no s'ha arribat a una solució (Korumaz i İmamoğlu, 2019, p.3207). Les façanes històriques més importants de Beyoğlu es troben als carrers İstiklal i Siraselviler. Aquestes façanes, que s'estenen a esquerra i dreta al llarg de tots dos carrers, tenen efectes significatius. Els lectors no han d'oblidar que aquests edificis, que porten als seus visitants d'excursió a una dimensió temporal diferent i tenen una contribució essencial al desenvolupament de Beyoğlu, transfereixen l'acumulació cultural dels períodes passats a les generacions futures només conservant aquestes estructures originals en la mesura que siga possible.

Narmanlı Inn was the first embassy building built at that region and had the most incompatible restoration mainly at the backyard of the building. Third example Hasan Bey Apartment was the one which its façade did not change much but the interior was destroyed for replacing additional floors with a different structural technique; a reinforced concrete raft foundation was used. The last example State Theatre Scene of Taksim was the first one which had an additional massive steel structure built on the top of the main building ruining its architectural appearance and its main function.

Moreover, they were the most popular iconic buildings in terms of their architectural styles, ownerships, functions and sensational restoration processes and applications. Besides, their role on the community is considerably higher than others.

The effect of historical building facades on social memory and culture

Historical buildings have values according to their

functions; they can be diversified into historical, cultural, aesthetic, and social memory. However, following techniques of *facadism* under so-called *conservation* applied to maintain these values and protect the buildings by adapting to changing conditions should be discussed. Because behind these techniques, new and broader areas are achieved rather than preserving the existing ones (Korumaz and İmamoğlu, 2019, p.3207). Many studies and research show that these structures, which affect and keep both the architectural memory and culture, should be changed in line with economic and political interests; still, no clear result has been reached (Korumaz and İmamoğlu, 2019, p.3207). Beyoğlu's most important historic facades are located on İstiklal and Siraselviler streets. These facades, which extend to the left and right along both streets, have significant effects. Readers should not forget that these buildings, which take their visitors on tour to a different time dimension and have an essential contribution to the development of Beyoğlu, transfer the cultural accumulation of the past periods to future generations only by preserving these original structures as much as possible.

Els efectes del canvi dels edificis històrics, també denominats béns culturals, en la societat poden afeblir-se amb el pas del temps amb les intervencions realitzades en aquests edificis. La façana, que és un element de manera arquitectònica, trasllada al futur el coneixement de l'època en la qual va ser dissenyada amb el caràcter i l'estil arquitectònic que porta. No obstant això, les façanes desconnectades de l'interior poden perdre el seu impacte visual i cultural i deixar el seu lloc en la memòria de les noves formacions. Els quatre edificis seleccionats que són objecte d'aquest estudi són exemples d'aquesta situació. La façana (exterior dels edificis), quan s'observa des de l'exterior, és un important element arquitectònic que transfereix una història a la societat i a l'època que representa. Alguns estudis mostren que la funció d'aquests edificis estan en la memòria de la societat, i en conseqüència, poden aportar nous significats amb els canvis (Karaarslan i Baydoğan, 2021, p.34). Per exemple, el carrer İstiklal, inicialment anomenat Grand Rue de Pera, és un carrer format per les importants contribucions dels llevantins francesos a la regió. Molts edificis històrics d'aquest carrer es van construir en estil Art Nouveau i neorrenacentista. Al carrer es van obrir rere una moltes esglésies, teatres, escoles llevantines, restaurants i cafés, i el carrer també va permetre el ràpid desenvolupament de Beyoğlu (İnal, 2012, p.12). Especialment, l'assentament dels llevantins en aquesta regió va millorar el desenvolupament i el progrés de l'entorn en termes de memòria cultural i arquitectònica en l'estructura demogràfica (Autor i coautor, 2019). En canvi, després del gran incendi de Beyoğlu en 1870, els edificis es van construir enterament com a estructures de maçoneria. Amb aquesta evolució, les estructures essencials d'aquella època van aconseguir arribar fins als nostres dies malgrat els nombrosos terratrèmols i incendis (İnal, 2012, p.13). Molts edificis del carrer segueixen abandonats o buits. Per exemple, no s'ha realitzat cap intervenció a l'apartament Botter, també conegut com la casa de la moda i la sastreria, dissenyat, i construït per Raimondo Tommaso D'aranco, un dels arquitectes més influents de l'època. L'edifici està molt danyat. Tanmateix, encara conserva la seua esplendor amb el seu estil Art Nouveau i influències neobarroques en la seua façana. Beyoğlu, el districte on es troba aquest carrer, alberga alguns dels exemples més importants del món de l'arquitectura de maçoneria. Aquestes estructures, construïdes en els segles XVIII i XIX, ocupen un lloc important en el patrimoni cultural i en la memòria arquitectònica pel seu disseny

The effects of the change of historical buildings, also named as cultural properties, on society may weaken over time with the interventions made on these buildings. The facade, which is an architectural form element, transfers the knowledge of the period to the future in which it was designed with the character and architectural style it carries. However, disconnected facades from the interior may lose their visual and cultural impact and leave their place in the memory of the new formations. The selected four buildings that are the subjects of this study are examples of this situation. The facade (building exteriors), when observed from the outside, is an important architectural element that transfers a story to the society and the period it represents. Some studies show that the function of these buildings, their facades which are in the memory of the society, and accordingly, may contain new meanings with changes (Karaarslan and Baydoğan, 2021, p.34). For example, İstiklal street, initially called Grand Rue de Pera is a street formed because of the significant contributions of the French Levantines to the region. Many historical buildings on this street were built in Art Nouveau and Neo-Renaissance

styles. Many churches, theaters, Levantine schools, restaurants, and cafes were opened on the street one after the other, and the street also enabled the rapid development of Beyoğlu (İnal, 2012, p.12). Especially, Levantines' settlement in this region improved the development and progress of the environment in terms of cultural and architectural memory in the demographic structure (Author and Co-author, 2019). However, after the great Beyoğlu fire in 1870, the buildings were built entirely as masonry structures. With this development, the essential structures of that period managed to reach the present day despite many earthquakes and fires (İnal, 2012, p.13). Many buildings on the street are still neglected or empty. For example, no intervention has been made in the Botter apartment, also known as the fashion and tailor house, designed, and built by Raimondo Tommaso D'aranco, one of the most influential architects of the period. The building is badly damaged. However, it still preserves its splendor with its Art Nouveau style and Neo-baroque influences on its facade. Beyoğlu, the district where this street is located, houses some of the world's most important examples of masonry architecture. These structures,

arquitectònic, que reuneix diferents estils arquitectònics i la cultura aquest-oest (Municipi Metropolità d'Istanbul, 2020, p.6).

Anàlisi del *facadism* en el districte de Beyoğlu a partir de casos d'estudi

El *Facadism* va sorgir per primera vegada als Estats Units després de la Segona Guerra Mundial, començant amb el desenvolupament urbà i la preservació en la dècada de 1950 i es va desenvolupar amb els primers exemples construïts en les dècades de 1970 i 1980, com South Street Seaport a la ciutat de Nova York i Faneuil Hall Marketplace a Boston (Wood, 2012, p. 5-6). Jonathan Richard, acadèmic britànic, afirma en el seu llibre *Facadism* que el *Facadism* no té una definició que siga un terme universal que abaste una tipologia (Richard, 1994, p.7). Moltes ciutats d'Europa, com Bristol i Brussel·les, han aplicat el *Facadism* com una espècie de tècnica de restauració per a protegir el seu patrimoni històric. El *Facadism* és una tècnica d'aplicació conservadora que s'aplica a les façanes dels edificis monumentals per a preservar-les i demolir la resta de l'edifici per a noves construccions i funcions com a botigues, cafés, etc. (Bimo Hernowo, Agusitna Dewi S, A., i Lulu Ariana H, 2013, p. 108-109). La raó principal d'utilitzar aquesta pràctica és maximitzar la situació financera de l'edifici però no el valor històric. Bimo, Agustina i Lulu afirmen que no tots els arquitectes i conservacionistes estan d'acord amb aquest *Facadism* com a projecte conjunt. També a Istanbul s'estan duent a terme plantejaments similars. Per tant, els governs locals de les ciutats tenen lleis i reglaments específics sobre la protecció i la millora de les obres monumentals. L'aplicació dels reglaments determinats ha de prendre's com a base per a garantir la sostenibilitat d'aquestes proteccions. En aquest context, en l'article titulat *Implementation Approaches on Monument Sites* (Enfocaments d'implementació en llocs monumentals), en la Guia de disseny d'àrees urbanes protegides de Beyoğlu, preparada per la Municipalitat Metropolitana d'Istanbul, es troba la següent explicació respecte a la protecció de les obres esmentades:

Monumental works will be restored to their original uses known in the literature. The records in their endowments, title deeds, and those that belong to outdated or extinct uses will be provided with the education-health-culture-administrative facility, etc.

built in the 18th and 19th centuries, have an important place in cultural heritage and architectural memory in terms of their architectural design, bringing together different architectural styles and east-west culture (Istanbul Metropolitan Municipality, 2020, p.6).

Examination of *Facadism* at beyoğlu district over case-studies

Facadism has emerged firstly in United States after World War II, starting with the urban development and preservation in 1950s and developed with the first examples built in 1970s and 80s, such as South Street Seaport in New York City and Faneuil Hall Marketplace in Boston (Wood, 2012, p. 5-6). Jonathan Richard, who was a British scholar states in his book "Facadism" that facadism has no definition that would be universal term encompassing a typology (Richard, 1994, p.7). Many cities in Europe such as Bristol and Brussels, have applied facadism as a kind of restoration technique to protect their historical

inheritance. Facadism is a conservative application technique applied to monumental buildings' facades to preserve them and demolish the rest of the building for new construction and functions such as shops, cafes, etc. (Bimo Hernowo, Agusitna Dewi S, A., and Lulu Ariana H, 2013, p. 108-109). The major reason of using this practice is to maximize the financial situation of the building but not the historical value. Bimo, Agustina and Lulu state that not all architects and conservationists agree on this facadism as a joined project. Similar approaches are ongoing in Istanbul as well. Therefore, local governments of cities have specific laws and regulations on the protection and improvement of monumental works. The implementation of the determined regulations should be taken as a basis for ensuring the sustainability of such protections. In this context, in the article titled *Implementation Approaches on Monument Sites*, in the Beyoğlu Urban Protected Area Design Guide prepared by the Istanbul Metropolitan Municipality, there is the following explanation regarding the protection of the mentioned works:

New functions, preferably open to the public, can be given with services; It cannot be changed and transformed by spoiling the originality of the place to serve any different function.²

D'aquesta explicació podem entendre que les pràctiques de restauració, protecció i manteniment han de reproduir fidelment els originals dels edificis històrics monumentals sense deteriorar la seua autenticitat espacial. Tot i això, en els estudis de cas es pot observar que quasi no es té en compte cap d'aquests enfocaments, i que algunes de les façanes dels edificis s'han conservat i altres parts originals s'han modificat per complet. També és possible descriure les estructures històriques monumentals com a espais de memòria, perquè els espais de l'interior de l'edifici i les experiències en aquests espais ocupen un lloc important en la memòria social. Tenint en compte que cada individu que ha passat temps en aquestes estructures, a mesura que avança la seua edat, transfereix aquestes experiències espacials a la nova generació i contribueix a viure l'espai en la memòria. Per exemple, una magnífica experiència espacial i cultural seria inspiradora si les reunions del Cercle D'Orient pogueren repetir-se cent anys després, o si fóra possible viure en els tallers d'escriptors i pintors famosos que van viure en Narmanlı Inn (Özlü, 2016, p. 27). No obstant això, amb els canvis radicals realitzats, els valors monumentals d'aquests edificis i altres estructures similars del carrer han començat a desaparèixer. El carrer İstiklal de la regió de Beyoğlu ha estat en constant canvi des del principi de la seua formació. Tanmateix, a causa dels canvis culturals i polítics de l'època, del desenvolupament de la tecnologia, de l'augment de la població (migració interna i externa) i de factors similars, ha començat a transformar-se i a canviar molt ràpidament en els últims anys.

Entre els canvis que s'han produït en els últims quinze anys estan els canvis constants dels materials del sòl del carrer, la falta d'infraestructures, la restauració d'edificis històrics, els traspassos, el tancament complet de llocs històrics, etc. S'observa que el carrer ha perdut la seua antiga importància a causa de les circumstàncies. En aquest context, l'escenari dels teatres estatals de Taksim al carrer Siraselviler destaca amb la seua façana en aplicacions de restauració, i els edificis *Narmanlı Inn*, *Hasan Bey Apartment* i *Cercle D'Orient* al carrer İstiklal s'analitzen en l'àmbit de l'estudi (Figura 2).

Monumental works will be restored to their original uses known in the literature. The records in their endowments, title deeds, and those that belong to outdated or extinct uses will be provided with the education-health-culture-administrative facility, etc. New functions, preferably open to the public, can be given with services; It cannot be changed and transformed by spoiling the originality of the place to serve any different function.²

As can be understood from this explanation, restorations, protection, and maintenance practices should faithfully carry out the originals of monumental historical buildings without deteriorating their spatial authenticity. The main reason of selecting these However, it can be seen in the case studies that almost none of these approaches are considered, and some of the facades of the buildings have been preserved and other original parts completely changed. It is also possible to describe monumental historical structures as memory spaces, because

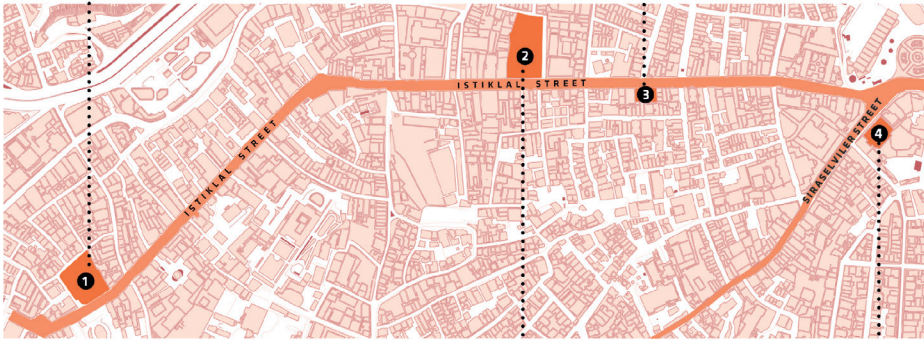
the spaces inside the building and the experiences in these spaces take an important place in the social memory. Considering every individual who has spent time in these structures, as their age progresses, they transfer these spatial experiences to the new generation and contribute to living the space in memory. For example, a magnificent spatial and cultural experience would be inspiring if Cercle D'Orient meetings could be repeated a hundred years later, or if it was possible to live in the workshops of famous writers and painters who lived in Narmanlı Inn (Özlü, 2016, p. 27). However, with the radical changes made, the monumental values of these buildings and other similar structures on the street have begun to disappear. İstiklal street in the Beyoğlu region has been in constant change since the beginning of its formation. However, due to the cultural and political changes of the period, the development of technology, the increase of the population (internal and external migration), and similar factors, it has begun to transform and change very rapidly in recent years.

Narmanlı Inn
1831

Hasan Bey Apartment
Late 1800s

Cercle D'Orient
1882

State Theaters Scene of Taksim
1914

Figura 2. Collage que mostra les ubicacions dels estudis de cas seleccionats. (Collage dissenyat pel coautor, 2021)

Figure 2. Collage showing locations of the selected case studies. (Collage designed by the co-author, 2021)

Narmanlı Inn, que ha acollit a una gran varietat d'artistes, escriptors i editors al llarg de la seua història, és un complex d'edificis construït inicialment com a ambaixada russa. Després que els germans Avni i Sıtkı Narmanlı ho compraren en 1933, l'edifici va passar a dir-se *Narmanlı Yurdu / Narmanlı Han* i va adquirir la identitat d'un centre de cultura i art amb diversos artistes.

Les principals raons per a estudiar aquest edifici són les seues singulars capes històriques i el seu desagradable i sensacional restauració. Aquesta restauració ha canviat per complet les característiques de l'edifici i el seu lloc en la memòria de la societat. Per a comprendre millor el lloc que ocupa l'edifici en la memòria cultural, és necessari esmentar totes les seues capes històriques (Figura 3). Juntament amb artistes com Ahmet Hamdi Tanpınar, Aliye Berger, Bedri Rahmi Eyüboğlu, ací va continuar existint el periòdic Jamanak, pertanyent als germans armenis Koçunyan (Coautor, 2018, p.565).

En la dècada de 2000, algunes de les accions de la posada Narmanlı, que va perdre als seus hostes artistes i va romandre relativament ociosa, van ser adquirides per l'empresa Yapı Kredi Koray. En les primeres obres de restauració, tres pisos separats afegits als existents en les visuals de la façana de l'edifici criden l'atenció (Kalkan, 2000). Aquest projecte no va poder dur-se a terme a causa de les accions de les organitzacions no governamentals. El projecte final de restauració de l'edifici, venut a Tekin Esen i Mehmet Erkul en 2013, va ser aprovat en 2015, i el projecte es va construir sense compartir els detalls amb el públic. Actualment, l'interior original de la posada Narmanlı no va arribar al present. Es va construir una nova estructura, i es va formar una nova organització arquitectònica interior conservant la façana original de l'edifici. A més, el pati ha sigut tallat del terreny, i s'ha dissenyat un nou pati adequat a la nova funció (Sav, 2018, p.658). La façana, utilitzada en la conservació del nom, es va conformar amb proporcions diferents de l'original i va adquirir un aspecte totalment nou amb la seua façana renovada.

Among the changes made in the last 15 years are changing of the ground materials of the street constantly, lack of infrastructure, restoration of historical buildings, handovers, complete closure of historical places, etc. It is observed that the street has lost its former importance due to the circumstances. In this context, the State Theaters Scene of Taksim on Siraselviler Street stands out with its facade in restoration applications, and the Narmanlı Inn, Hasan Bey Apartment, and Cercle D'Orient buildings on İstiklal Street are discussed within the scope of the study (Figure 2).

Narmanlı Inn, which has hosted a wide variety of artists, writers, and publishers throughout its history, is a building complex initially built as the Russian embassy. After Avni and Sıtkı Narmanlı brothers bought it in 1933, the building became known as "*Narmanlı Yurdu / Narmanlı Han*" and gained the identity of a culture and art center with various artists.

Main reasons of studying this building are its unique historical layers and its unpleasant and sensational restoration. This restoration has changed the characteristics of the building entirely and its place in the memory of the society. In order to understand the place of the building in cultural memory better, it is necessary to mention all its historical layers

(Figure 3). Along with artists such as Ahmet Hamdi Tanpınar, Aliye Berger, Bedri Rahmi Eyüboğlu, the Jamanak newspaper belonging to the Armenian Koçunyan brothers continued to exist here (Co-author, 2018, p.565).

In the 2000s, some of the shares of Narmanlı Inn, which lost its artist guests and remained relatively idle, were purchased by Yapı Kredi Koray company. In the first restoration works, three separate floors added to the existing floors in the facade visuals of the building draw attention (Kalkan, 2000). This project could not be implemented due to the actions of non-governmental organizations. The final restoration project of the building, sold to Tekin Esen and Mehmet Erkul in 2013, was approved in 2015, and the project was constructed without sharing the details with the public. Currently, the original interior of the Narmanlı Inn did not reach the present. A new structure was constructed, and a new interior architectural organization was formed accordingly by preserving the original facade of the building. Additionally, the courtyard has been cut off from the soil, and a new courtyard suitable for the new function has been designed (Sav, 2018, p.658). The facade, used in the name conservation, was shaped with different proportions than the original one and gained an entirely new appearance with its renewed facade.

Figure 3. Collage que mostra la situació anterior i actual de la façana de la posada Narmanlı. (Collage dissenyat pel coautor, 2021).

Figure 3. Collage showing the former and current situation of the facade of Narmanlı Inn. (Collage designed by the co-author, 2021)

2016

Cercle d'Orient and the buildings nearby it were reused as a shopping center complex.

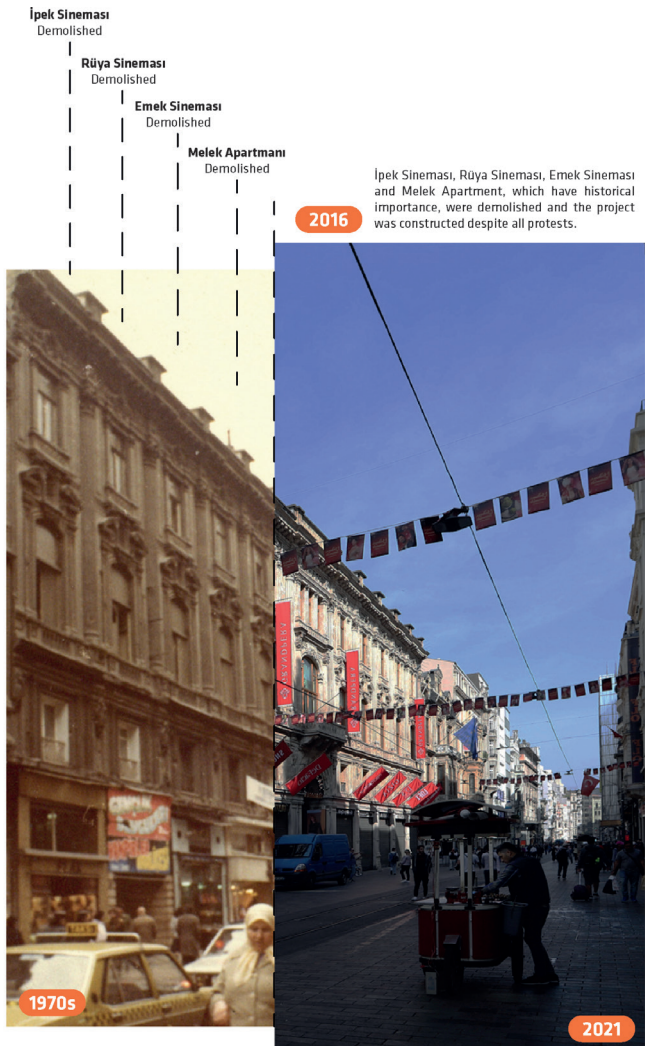

Figura 4. Collage que mostra la situació anterior i actual del Cercle D'Orient. (Collage dissenyat pel coautor, 2021)

Figure 4. Collage showing former and current situation of Cercle D'Orient. (Collage designed by the co-author, 2021)

Un altre exemple cridaner de la intervenció en la façana construïda en l'àmbit del projecte de conservació és l'edifici del *Cercle d'Orient* al carrer Istiklal (Figura 4).

L'edifici va albergar moltes marques locals importants de Beyoğlu fins que va ser recorregut, la qual cosa va tindre gran influència en la memòria cultural de la societat posteriorment. El fet de ser l'edifici més llarg del carrer fa que el *Cercle d'Orient* siga un cas d'estudi especial; s'ha enfrontat a una seriosa restauració de la façana. Encara que no es veja clarament en la nova façana, l'interior i la resta del club van ser demolits.

L'arquitecte d'aquest edifici és Alexandre Vallauri, un arquitecte d'origen italià graduat en Belles arts. L'edifici va ser construït en 1882 per Abraham Pasha, una de les figures d'alt rang del període otomà. L'edifici, anomenat Abraham Karakahya Pasha Inn, va ser rebatejat igual que quan el club, que va ser fundat en 1882 com "Cercle a Pera" i va canviar el seu nom en "Cercle d'Orient" amb el temps es va traslladar a aquest edifici (Turan, 2018, p.258).

El *Cercle d'Orient* i els edificis pròxims van ser reconvertits en un complex comercial en 2016. En aquest context, els edificis culturals històricament significatius que existien en aquesta parcel·la "İpek Cinema", "Rüya Cinema", "Emek Cinema" i "Melek Apartment" van ser demolits, i el projecte es va construir malgrat totes les protestes (Coşkun, 2016, p.59). L'edifici té una notable façana al carrer Istiklal amb una longitud de 45 metres, no té relació amb la seua arquitectura interior original en l'actualitat. El tercer cas d'estudi d'aquesta investigació és l'*Apartment Kamondo*, també conegut com a *Apartment Hasan Bey*, al carrer Istiklal (Figura 5).

Aquest edifici és l'únic monument històric del carrer on l'estructura interior es va destruir i es van afegir plantes de soterrani. A més, altres blocs separats de l'edifici es van connectar entre si amb un nou i diferent sistema estructural reforçat; això va fer que l'edifici tinguera més interès que uns altres per a ser seleccionat com un dels casos d'estudi.

Another striking example of the facade intervention constructed within the scope of the conservation project is the *Cercle d'Orient* building on Istiklal Street (Figure 4).

It hosted many important local brands of Beyoğlu until it was resorted which had great influence on the cultural memory of the society afterwards. Being longest building on the street makes Cercle d'Orient a special case study; it has faced a serious facade restoration. Although it might not be seen clearly on the new facade, the interior and the rest of the club was demolished.

The architect of this building is Alexandre Vallauri, an Italian origin architect who graduated from Beaux Arts. The building was built in 1882 by Abraham Pasha, one of the high-ranking figures of the Ottoman period. The building, named Abraham Karakahya Pasha Inn, was renamed the same as when the club, which was founded in 1882 as "Cercle a Pera" and changed its name into "Cercle d'Orient" over time, was moved to this building (Turan, 2018, p.258).

Cercle d'Orient and the buildings nearby were repurposed as a shopping mall complex in 2016. In this context, the historically significant cultural buildings existed in this plot "İpek Cinema", "Rüya Cinema", "Emek Cinema" and "Melek Apartment" were demolished, and the project was constructed despite all protests (Coşkun, 2016, p.59). The building has a remarkable facade on Istiklal Street with a length of 45 meters, has no relationship with its original interior architecture nowadays. The third case study of this research is the Kamondo Apartment, also known as Hasan Bey Apartment, on Istiklal Street (Figure 5).

This building is the only historical monument on the street which its interior structure was destroyed, and basement floors were added. Also, other separate blocks of the building were connected to each other with a new and different reinforced structural system; these made the building more interested than others to be selected as one of the case studies.

2005
According to the photographs taken in 2005, it can be seen that an illegal storey was added to the building.

2013
Hasan Bey Apartment, formerly known as Kamondo Apartment, used as a shop for a well-known textile company since 2013.

Figura 5. Collage que mostra la situació anterior i actual de l'apartament Hasan Bey. (Collage dissenyat pel coautor, 2021)

Figure 5. Collage showing former and current situation of Hasan Bey Apartment. (Collage designed by the co-author, 2021)

L'edifici porta el nom de la família Kamondo, una de les famílies que va fer importants contribucions al desenvolupament de Beyoğlu. La situació actual dista molt de la seua funció original: els seus espais interiors han sigut demolits i atribuïts amb una nova finalitat. Quan es va construir aquest apartament, les plantes baixes es van dissenyar com a botigues que donaven al carrer, mentre que les plantes superiors es van planificar com a espais de vida per a la família Kamondo. L'edifici s'utilitza ara com a sucursal al carrer İstiklal d'una famosa marca de roba confeccionada. Encara que no va haver-hi cap canvi significatiu en la façana de l'apartament Hasan Bey, les intervencions en les façanes van provocar un greu canvi en els espais interiors. Ja no hi havia possibilitat de viure a l'interior de l'apartament com a espai habitable, ja que amb aquest canvi es va convertir en un lloc per a fer compres.

L'últim cas d'estudi és *State Theaters Scene of Taksim*, amb el seu nom original Majik Cinema, situat al principi del carrer Siraselviler (Figura 6).

L'escenari del Teatre Estatal de Taksim va ser el primer edifici restaurat sota el nom de *façanisme* afegint una gegantesca estructura d'acer que va arruïnar el seu aspecte i funció complets. Aquesta addició redundant és poc freqüent al carrer İstiklal i fa que aquest edifici siga molt més rellevant per a aquest estudi. Les diferents fonts afirmen que l'edifici va ser dissenyat per l'arquitecte italià Guilo Mongeri en 1914, i que va ser el primer edifici d'Istanbul dissenyat com a sala de cinema (Kenanlı, 2009, p.91).

Encara que l'edifici ha canviat moltes vegades de propietari, la seua funció principal mai s'ha modificat. Les fotografies mostren el seu període anterior en el qual no hi ha hagut cap canvi significatiu en la façana, a part de xicotetes intervencions a l'interior. L'edifici, que es va utilitzar com a sala de cinema i teatre fins a 2007, va anar buidant-se i no es va utilitzar durant molt de temps (Kenanlı, 2009, p.94). En aquest edifici es va aplicar una intervenció en la façana que va afectar directament tant al carrer Siraselviler com al carrer İstiklal.

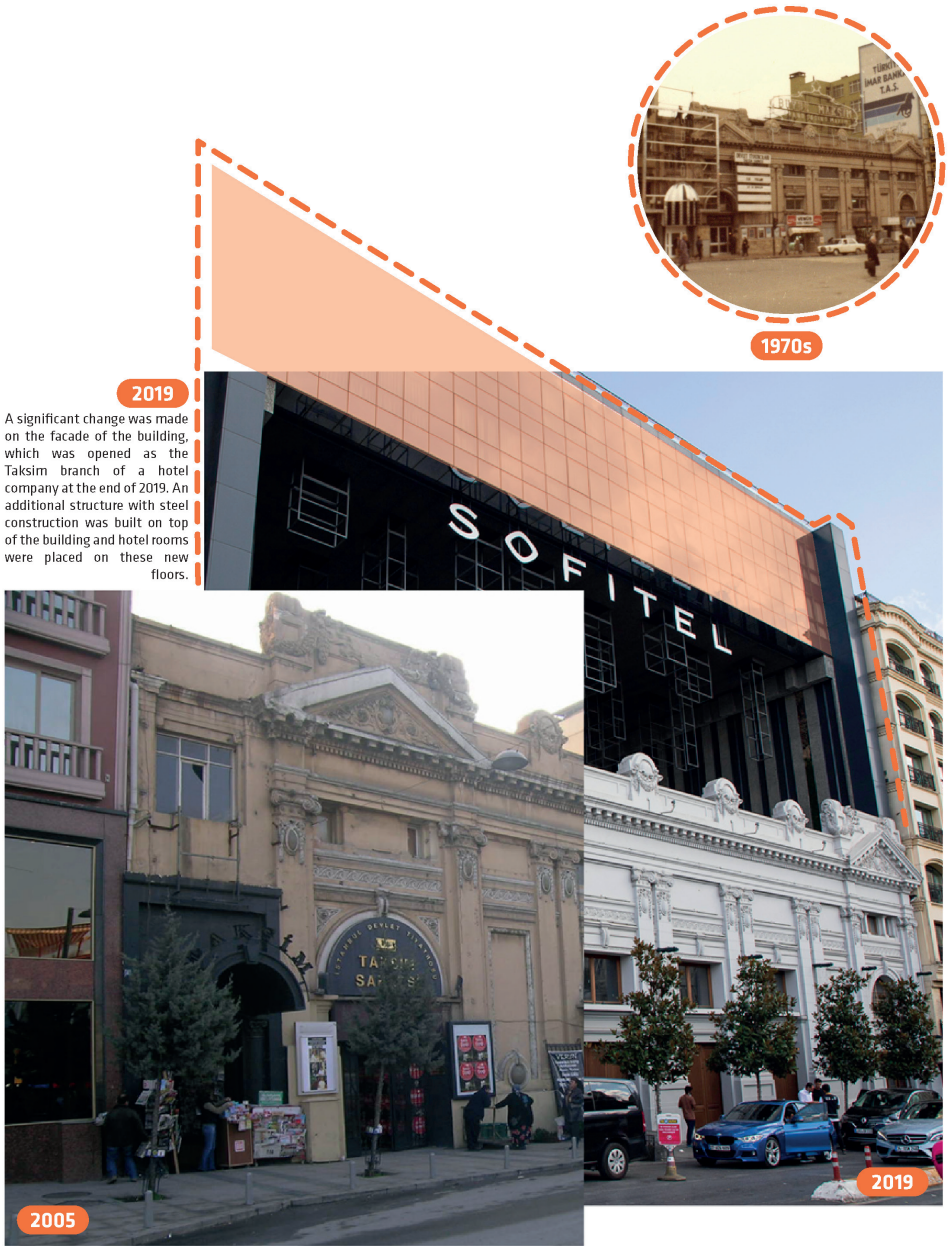
The building was named after the Kamondo family, one of the families that made important contributions to Beyoğlu's development. It is far from its original function in the current situation: its interior spaces have been demolished and re-functioned with a new purpose. When this apartment was built, the ground floors of the apartment were designed as shops facing the street, while the upper floors were planned as the living spaces for Kamondo family. The building is now used as the İstiklal Street branch of a famous ready-made clothing brand. Although there was no significant change in the facade of Hasan Bey Apartment, the interventions on facades caused a severe change in the interior spaces. There was no more chance to live inside the apartment as a living space since it became a place to shop with this change.

The last case study is the *State Theaters Scene of Taksim*, with its original name Majik Cinema, located at the beginning of Siraselviler Street (Figure 6).

The State Theatre Scene of Taksim was the first building restored under the name of facadism by adding a gigantic steel structure ruining its complete appearance and function. Such redundant addition is rarely seen on İstiklal Street and makes this building much more relevant to this study.

The various sources stated that the building was designed by the Italian architect Guilo Mongeri in 1914, and it was the first building in Istanbul designed as a movie theater (Kenanlı, 2009, p.91).

Although the building has changed its owners many times, its primary function has never been changed. Photographs show its previous period that there has been no significant change on the facade apart from minor interventions in the interior. The building, which was used as a cinema and theater hall until 2007, was then emptied and not used for a long time (Kenanlı, 2009, p.94). A facade intervention was applied to this building that directly affected both Siraselviler street and İstiklal street.

2019
A significant change was made on the facade of the building, which was opened as the Taksim branch of a hotel company at the end of 2019. An additional structure with steel construction was built on top of the building and hotel rooms were placed on these new floors.

Figura 6. Collage que mostra la situació anterior i actual de State Theaters Scene of Taksim. (Collage dissenyat pel coautor, 2021).

Figure 6. Collage showing former and current situation of State Theaters Scene of Taksim. (Collage designed by the co-author, 2021)

Segons diferents fonts, s'afirma que la façana posterior de l'edifici va patir importants danys i la seua originalitat es va deteriorar amb molts afegits i tancaments (Kenanlı, 2009, p.128). Es va fer un canvi considerable en la façana, i la sucursal de Taksim, una cadena hotelera, va tornar a funcionar a finals de 2019. Com pot veure's en la figura 6, es va construir sobre l'edifici una estructura addicional amb construcció d'acer, en la qual estan previstes habitacions d'hotel. L'anàlisi del collage mostra que l'edifici ha canviat el punt en el qual es troba i que l'antic ambient de l'escena històrica ha desaparegut.

La raó més important per a seleccionar els quatre edificis esmentats és que en el segle XXI va ser quan es van realitzar en ells els canvis estructurals i funcionals més importants durant la seua existència. Un dels principals propòsits de l'estudi és subratllar que aquest canvi no es va fer realment amb un mètode correcte. Els edificis històrics tenen un gran efecte en la societat, especialment en la memòria cultural. No obstant això, els esforços per respectar i protegir el passat són insuficients. L'alteració d'aquestes estructures sense tindre en compte la seua importància per a obtenir ingressos i beneficis no desitjats fa que la cultura es veja afectada negativament en termes d'arquitectura.

Conclusió i recomanacions

Des de principis del segle XIX, el carrer İstiklal ha patit molts canvis negatius i positius. Aquests canvis han tingut diferents impactes culturals i arquitectònics en els edificis històrics monumentals. Amb el desenvolupament del país i de la regió de Beyoğlu, el carrer va adquirir molta més importància pel que fa al valor d'aquests edificis, convertint-los en la font de noves propietats; això protegiria l'edifici com a façana i obriria nous espais darrere d'aquestes façanes per al lloguer i la venda. Mentrestant, la memòria cultural de la societat va canviar en paral·lel a aquestes grans alteracions i canvis.

Separar o sostroure les imatges arquitectòniques històriques de la societat significa afeblir-la en termes de memòria social i cultural. La força de la societat com a memòria cultural

According to different sources, it is stated that the rear facade of the building was significantly damaged, and its originality deteriorated with many additions and closures (Kenanlı, 2009, p.128). An important change was made on the facade of the building, which re-functioned as the Taksim branch of a hotel chain at the end of 2019. As can be seen in Figure 6, an additional structure with steel construction, where hotel rooms are planned, was built on top of the building. The collage analysis shows that the building has changed the point where it is located and that the former historical scene atmosphere has disappeared.

The most important reason for selecting the four buildings mentioned above is that the 21st century was when the most significant structural and functional changes were made on them during their existence. One of the main purposes of the study is to emphasize that this change was not actually made with a correct method. The historical buildings have important effects on societies, especially on cultural memory. However, efforts to respect and protect the past are insufficient. The alteration of these

structures without considering their importance for unearned income and profit causes the culture to be adversely affected in terms of architecture.

Conclusion and recommendations

Since early 19th century, İstiklal Street has faced many negative and positive changes. These changes brought different cultural and architectural impacts on the monumental historical buildings. By the time with the development of the country and Beyoğlu region, street became much more important in terms of the value of these buildings making them the source of new properties; this would protect the building as a façade and open new spaces behind these facades for rent and sales. In the meantime, the cultural memory of the society changed in parallel to these major alterations and shifts. Detaching or detracting historical architectural images from society means weakening society in terms of social and cultural memory. The strength of society as a cultural memory depends on preserving its architectural past, which is one of the most critical

depèn de la conservació del seu passat arquitectònic, que és un dels elements més crítics que permetran que el seu futur es construisca sobre bases sòlides. Aquesta relació entre la cultura arquitectònica i la societat pot reforçar-se mitjançant les experiències i la transferència d'aquestes experiències al futur dins dels espais en els quals existeixen. Transformar els edificis històrics monumentals, esmentats en l'estudi, en estructures que no tenen sentit per a la societat significa esborrar la memòria de la societat, especialment la memòria cultural. En aquest context, és vital conservar les estructures monumentals d'acord amb el seu passat i originalitat i transferir-les a les pròximes generacions.

Aquest estudi, realitzat a partir de la lectura de la façana en fotografies, demostra que el mètode del *Facadism* no és un salvador, sinó que, per contra, és un procés comercial i estructural utilitzat perquè l'edifici s'esborre de la memòria pública amb el pas del temps. En les aplicacions de conservació en les quals prevalen les preocupacions comercials, s'ha adoptat un enfocament que

elimina tot el que relaciona amb l'interior com a valor afegit mentre es fa servir la façana, que és la cara de l'edifici. El fet que la nova funció definida per a l'edifici siga diferent de l'original, i que es pose en ús amb una funció comercial, pròpia dels exemples donats en l'estudi, fa que desapareguen els usos interiors existents de l'edifici. S'observa que l'arquitectura d'una època va ser destruïda juntament amb l'organització interior, els materials d'acabat i l'equipament dels interiors destruïts. La façana, que està en relació inseparable amb l'interior original, no estableix una relació amb l'estructura recentment creada a l'interior. A més, hi ha diferències en les formes i proporcions dels elements de la façana respecte a l'original.

Aquestes estructures, que cobren vida amb funcions molt diferents de les originals, són obres d'art que transmeten a les generacions futures més de cent anys d'experiència. Per descomptat, era possible conservar les quatre estructures en qüestió amb diferents mètodes i recuperar-les amb les seues funcions originals. No obstant això, en les aplicacions de conservació, la motivació que crea la intervenció s'origina en l'ingrés de la nova funció més que en la preservació del valor de l'existent.

elements that will enable its future to build on solid foundations. This relationship between architectural culture and society can be strengthened by the experiences and transferring these experiences to the future within the spaces where they exist. Transforming the monumental historical buildings, mentioned in the study, into structures that do not make sense for society means erasing society's memory, particularly cultural memory. In this context, it is vital to preserve monumental structures according to their past and originality and transfer them to the next generations.

This study, conducted by reading the facade on photographs, shows that the facadism method is not a savior; on the contrary, it is a commercial and structural process used to ensure that the building is erased from the public memory over time. In conservation applications where commercial concerns are at the forefront, an approach that eliminates everything related to the interior has been adopted as added value while using the facade, which is the face of the building. The fact that the new function defined for the building is different from

the original, and that it is brought into use with a commercial function, specific to examples given in the study, causes the existing interior uses of the building to disappear. It can be observed that the architecture of a period was destroyed together with the interior organization, finishing materials, and fittings of the destroyed interiors. The facade, which is in an inseparable relationship with the original interior, does not establish a relationship with the newly created structure inside. In addition to this, there are differences in the forms and proportions of the elements of the facade compared to the original one.

These structures, which are brought to life with functions far from the original, are works of art that carry over a hundred years of experience to future generations. Of course, it was possible to preserve the four structures in question with different methods and regain them with their original functions. However, in conservation applications, the motivation that creates the intervention is originated from the income of the new function rather than preserving the value of the existing one.

Notes

¹ Nuri Bilgin, *Kimlik İnşası* (Ankara: Aşına Publishing, 2007).

² İstanbul Metropolitan Municipality (Beyoğlu Kentsel Tasarım Rehberi, 2020), 232.

Referències de les imatges

Figura 1.

Esquerra: Atasoy, Z.B. Arkitera. 2011. "1890'ların Deveaux Apartmanları ile Demirören AVM aynı binalar mı?" <https://www.arkitera.com/haber/1890larin-deveaux-apartmanlari-ile-demiroren-avm-ayni-binalar-mi/> Consultat el 22 d'agost de 2021.

Dreta: Fotografia de l'autor

Figura 2. Photographs from Salt Archive. <https://archives.saltresearch.org>, consultat el 22 d'agost de 2021.

Figura 3.

Fotografia de l'autor, 2005.

Fotografia de l'autor, 2019.

Fotografia de Kalkan, E. (2000). "Narmanlı Han Kat Çıkıyor." *Hürriyet Newspaper*, Archive of Taha Toros. <http://earsiv.sehir.edu.tr:8080/xmlui/handle/11498/4965>, consultat el 7 de gener de 2018.

Figures dreta de Salt Archive, <https://archives.saltresearch.org>, consultat el 22 d'agost de 2021.

Fotografia de Ahmet Hamdi Tanpınar, <https://www.dunyabulteni.net/kultur-sanat/ahmet-hamdi-tanpinar-kimdir-neden-oldu-h436739.html>, consultat el 22 d'agost de 2021.

Fotografia de Bedri Rahmi Eyüboğlu, <https://karakoymono.com/2019/07/23/durmadan-isleyen-bir-bilek-bedri-rahmi-eyuboglu/>, consultat el 22 d'agost de 2021,

Fotografia de Ayla Erduran Salt Archive, <https://archives.saltresearch.org>, consultat el 22 d'agost de 2021.

Fotografia de Aliye Berger, <https://www.haberturk.com/google-aliye-berger-e-doodle-hazirladi-aliye-berger-kimdir-iste-aliye-berger-in-hayati-ve-sanat-anlayisi-2914190>, consultat el 22 d'agost de 2021.

Fotografia de Koçunyan, Jamanak Newspaper © Ara Güler

Footnotes

¹ Nuri Bilgin, *Kimlik İnşası* (Ankara: Aşına Publishing, 2007).

² İstanbul Metropolitan Municipality, (Beyoğlu Kentsel Tasarım Rehberi, 2020), p. 232.

Image references

Figure 1.

Left: Atasoy, Z.B. Arkitera. 2011. "1890'ların Deveaux Apartmanları ile Demirören AVM aynı binalar mı?" <https://www.arkitera.com/haber/1890larin-deveaux-apartmanlari-ile-demiroren-avm-ayni-binalar-mi/> Accessed 22 August 2021.,
Right: Photograph by author.

Figure 2. Photographs from Salt Archive. <https://archives.saltresearch.org>, Accessed 22 August 2021.

Figure 3.

Photographs of "2005" by author.
Photographs of "2019" by author.
Photograph of "2000s" from Kalkan, E. (2000). "Narmanlı Han Kat Çıkıyor." *Hürriyet Newspaper*, Archive of Taha Toros.

<http://earsiv.sehir.edu.tr:8080/xmlui/handle/11498/4965>
Retrieved date 07.01.2018 Accessed 7 January 2018.

Figures on right from Salt Archive. <https://archives.saltresearch.org>, Accessed 22 August 2021.

Photograph of Ahmet Hamdi Tanpınar <https://www.dunyabulteni.net/kultur-sanat/ahmet-hamdi-tanpinar-kimdir-neden-oldu-h436739.html>, Accessed 22 August 2021.

Photograph of Bedri Rahmi Eyüboğlu <https://karakoymono.com/2019/07/23/durmadan-isleyen-bir-bilek-bedri-rahmi-eyuboglu/>, Accessed 22 August 2021.

Photograph of Ayla Erduran Salt Archive. <https://archives.saltresearch.org>, Accessed 22 August 2021.

Photograph of Aliye Berger <https://www.haberturk.com/google-aliye-berger-e-doodle-hazirladi-aliye-berger-kimdir-iste-aliye-berger-in-hayati-ve-sanat-anlayisi-2914190>, Accessed 22 August 2021.

Photograph of Koçunyan, Jamanak Newspaper © Ara Güler

Figure 4.

Collage Left. <https://archives.saltresearch.org>, Accessed 22 August 2021 and <https://galeri.uludagsozluk.com/tr/ceracle-d-orient-1926714/>, Accessed 22 August 2021.

Collage Right. <https://archives.saltresearch.org>, Accessed 22 August 2021 and Photograph by author.

Figura 4.

Esquerra: <https://archives.saltresearch.org>, consultat el 22 d'agost de 2021, <https://galeri.uludagsozluuk.com/r/cercle-d-orient-1926714/>, consultat el 22 d'agost de 2021.

Dreta: Fotografia de l'autor, <https://archives.saltresearch.org>, consultat el 22 d'agost de 2021.

Figura 5.

Esquerra: Fotografia de l'autor, <https://archives.saltresearch.org>, consultat el 22 d'agost de 2021.

Dreta: Fotografia de l'autor, <https://archives.saltresearch.org>, consultat el 22 d'agost de 2021.

Figura 6.

Fotografia de l'autor, 2005

Fotografia de l'autor, 2019

1970, <https://archives.saltresearch.org>, consultat el 22 d'agost de 2021, i fotografia de l'autor.

Figure 5.

Collage Left. Photograph by author and <https://archives.saltresearch.org>, Accessed 22 August 2021.

Collage Right. <https://archives.saltresearch.org>, Accessed 22 August 2021 and Photograph by author.

Figure 6.

Photographs of "2005" by author.

Photographs of "2019" by author.

Photographs of "1970s" from <https://archives.saltresearch.org>, Accessed 22 August 2021 and Photograph by author.

Bibliografia

Bibliography

- Akıncı, Turan. *Beyoğlu; Yapılar, Mekanlar, İnsanlar* (1831-1923). İstanbul, Turkey: Remzi Kitabevi, 2018.
- Arkitera, 2011. "1890ların Deveaux Apartmanları ile Demirören AVM aynı binalar mı?" Arkitera, <https://www.arkitera.com/haber/1890larin-deveaux-apartmanlari-ile-demiroren-avm-ayni-binalar-mi/>. Consultat el 20 d'agost de 2021.
- Bilgin, Nuri. *Kimlik İnşası*. Ankara, Turkey: Aşına Publishing, 2007.
- Bimo Hernowo, Agusitna Dewi S, A., and Lulu Ariana H. "Heritage Facadism and its Concept Value." En *2nd International Conference on Urban and Sustainable Infrastructure Development (UHSID)*. 9 de novembre, 2013, Diponegro University, Semarang, Central Java, Indonesia. Proceeding Book, 108-111.
- Coşkun, S.B. "Dosya: Dönüşen Beyoğlu Üzerine Notlar: Cercle D'Orient ve Emek Sineması Örneği. Miras Koruma Yoluyla Kentlilik Bilincini Güçlendirmek ve Kaçırılmış bir Fırsat Olarak Emek Sineması". *Mimari.ist Journal* 57 (2016): 52-62.
- İstanbul Metropolitan Municipality. *Beyoğlu Urban Protected Area Design Guide*, 2020.
- Kalkan, E. (2000). "Narmanlı Han Kat Çıkıyor." *Hürriyet Newspaper*, Archive of Taha Toros. <http://earsiv.sehir.edu.tr:8080/xmlui/handle/11498/4965>, consultat el 7 de gener de 2018.
- Kenanlı, Gülru. "İstanbul'da ilk Tiyatro Yapıları ve Taksim Sahnesi Örneği." Masters diss., Yıldız Teknik University, 2009.
- Mustafa Korumaz i Vacit İmamoğlu. "Cephecilik". *Uluslararası Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma Dergisi* 6, no. 43(2019): 3206-3216.
- Nur Selcen Karaarslan and Murat Çağlar Baydoğan. "Mimari Arayüzdeki Dönüşümde Cephenin Yeri ve Rolü". *Journal of Architectural Sciences and Applications* 6, no.1 (2021):25-44.
- Onur, İnal. *Pera'dan Beyoğlu'na*. İstanbul, Turkey: E Publishing, 2012.
- Özlü, Nilay. "Dosya: Dönüşen Beyoğlu Üzerine Notlar: Cercle D'Orient ve Emek Sineması Örneği. *Mimar.ist Journal* 57 (2016): 23-29.
- Richard, Jonathan. *Facadism*. New York: Routledge, 1994.
- Türk Dil Kurumu. "Bellek." <https://sozluk.gov.tr>. Consultat el 22 d'agost de 2021.
- Türk Dil Kurumu. "Kültür." <https://sozluk.gov.tr>. Consultat el 22 d'agost de 2021.
- Wood, Kerensa. Sanford. "Architecture of Compromise: A History and Analysis of Facadism in Washington, D.C." Master diss., Columbia University, 2012.